

Stk. 2 og 3 i § 17 foreslås fjernet, idet der ikke bør være adgang til at udlevere personidentificerbare patientoplysninger til brug ved forskningsprojekter hos private læger, medicinalfirmaer og lignende. I det omfang den medicinske forskning kræver personidentificerbare patientoplysninger, bør det foregå i offentlig regie.

Til nr. 35

Det findes yderst betænkeligt at ophæve de almindelige tavshedsforskrifter, der gælder for langt den største del af den offentlige sektor, f. eks. uddannelsessektoren, socialsektoren, kriminalforsorgen m. v. Såfremt registerloven ikke skal betyde et retssikkerhedsmæssigt tilbageskridt, må det som et minimum fordras, at de gældende regler opretholdes. Derfor må det anføres, at ikke blot de særlige lovregler om tavshedspligt, men også de almindelige lovregler om tavshedspligt i straffeloven og tjenestemandsløvgivningen fortsat forhindrer udlevering af personoplysninger til den private sektor.

Til nr. 36

Det foreslås, at bestemmelsen udgår, idet det (jfr. nr. 34) findes påkrævet, at forskning, der gør brug af personoplysninger hos offentlige myndigheder, kun kan foregå i offentlig regie.

Til nr. 38

Det er yderst påkrævet at få gennemført de foreslåede ændringer i § 20, stk. 2.

Hvis ikke registerloven skal betyde en svækkelse af de nugældende retstilstand, må det kræves, at den nuværende regler som minimum opretholdes. Sondringen mellem de særlige og almindelige tavshedsforskrifter er tilfældig og kan ikke tages som udtryk for en afvejning af beskyttelseshensyn.

Det må kræves, at der ikke kan videregives oplysninger i strid med de lovregler om tavshedspligt, der gælder i dag.

Det er afgørende for videregivelsesadgangen, om det er den modtagende eller den afgivende myndigheds interesser, der skal varetages. 1. pkt., der er inspireret af § 13 b, nr. 5, i den norske forvaltningslov, fremhæver, at videregivelse af personoplysninger til andre myndigheder kun må ske, når det er

nødvendigt for at fremme den afgivende myndigheds opgaver. Det indebærer, at personoplysninger ikke videregives i strid med de forudsætninger, hvorunder de er indhentet.

I 2. pkt. anføres, at der ikke må videregives oplysninger i strid med lovgivningens regler om tavshedspligt. 2. pkt. er nødvendigt som supplement til 1. pkt., idet lovgivningens regler om tavshedspligt i visse tilfælde hindrer, at der videregives personoplysninger til en anden afdeling inden for samme myndighed (f. eks. en kommune).

Til nr. 40

Efter bemærkningerne til lovforslagets § 20, stk. 2, 2. pkt., er det forudsat, at der med henvisningen i bestemmelsen til særlige lovbestemte tavshedsforskrifter alene sigtes til sådanne bestemmelser, der må antages at indeholde en regulering af spørgsmålet om adgangen til at videregive oplysninger til en anden offentlig myndighed. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at tydeliggøre indholdet af bestemmelsen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 41

Ændringen er en konsekvens af nr. 16.

Til nr. 42

På baggrund af de betænkeligheder, der er kommet til udtryk vedrørende eventuel videregivelse af oplysninger fra Danmarks Statistik, foreslås bestemmelsen i § 20, stk. 3, ændret således, at det i selve lovteksten bestemmes, at der kun må åbnes mulighed for videregivelse til registre, der føres i statistisk eller videnskabeligt øjemed, og kun såfremt registertilsynet meddeler tilladelse i hvert enkelt tilfælde.

Til nr. 46

Hensigten med bestemmelsen er at præcisere, at personer, der f. eks. mener, at de er optaget med urette i et register, eller personer, der har andre grunde til at klage over en registrering af dem, vil kunne rette henvendelse til registertilsynet om forholdet. Har klageren ikke selv forinden rettet henvendelse direkte til den eller de myndigheder, der